

VALTIOVARAINMINISTERIÖ

Budjettiosasto
 Neuvotteleva virkamies
 Juha Halonen

Muistio

Luonnos 20.12.2017

Liite 2
VALTIONEUVOSTON ASETUS VALTION TALOUSARVIOSTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON ASETUKSEN (1243/1992) MUUTTAMISESTA
Asetusehdotuksen pääasiallinen sisältö

Valtion talousarviosta annettuun valtioneuvoston asetukseen (1243/1992; jäljempänä *asetus*) tehtäisiin eräitä muutoksia, jotka liittyvät menojen käsittelyprosessin kehittämiseen, valtion keskuskirjanpitojärjestelmän uudistamiseen ja kirjanpidon siirto -hankkeeseen (valtion talousarviosta annetun lain muutos 1053/2016 ja 443/2017). Muutokset myös mahdollistavat valtion taloushallinnon prosessien kehittämisen ja tietojärjestelmien tehokkaamman hyödyntämisen.

1 Johdanto
1.1 Valtion taloushallinnon yleinen kehityslinja

Valtion taloushallinto on muuttunut merkittävästi viime vuosien aikana. Taloushallinto-tehtäviä on keskitetty yhteiseen Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskukseen (palvelukeskus) vuodesta 2010 alkaen. Lisäksi valtiolle on rakennettu ja käyttöön otettu asteittain yhteinen talous- ja henkilöstöhallinnon Kieku-tietojärjestelmä vuosina 2011–2016 sekä aloitettu yhteisen matkahallintojärjestelmän (M2) ja hankintajärjestelmän (Handi) kehittäminen. Palvelukeskusmalli, yhteiset tietojärjestelmät ja yhdenmukaiset tietorakenteet mahdollistavat toimintaprosessien yhdenmukaistamisen sekä virastoissa ja laitoksissa että palvelukeskuksessa.

Edellä mainitun kehityksen tukemiseksi talousarviolainsäädännön muutoksella (1053/2016) on säädetty, että Valtiokonttori määrää ne maksuliikettä, kirjanpitoa ja sen yhteydessä järjestettävää talousarviolain 16 §:ssä tarkoitettua muuta seurantaa ja tilinpäätöksen laatimista koskevat tehtävät, jotka hoidetaan keskitetysti ja joista vastaa palvelukeskus. Valtiokonttori määrää myös ne viraston tai laitoksen palkanlaskentaa koskevat tehtävät, jotka hoidetaan keskitetysti ja joista vastaa palvelukeskus. Lisäksi Valtiokonttori voi määrätä palvelukeskuksen vastuulle valtioon palvelussuhteessa olevalle tai muulle henkilölle matkustamisen johdosta virka- tai työehtosopimuksen mukaisesti maksettavan korvauksen hyväksymiseen liittyviä tarkastustoimenpiteitä, joihin ei sisälly työnantajalle kuuluvan harkintavallan käyttöä. Valtiokonttori on antanut 9.1.2017 vastuunjaosta määräyksen (VK/21/00.00.01.06.00/2017). Määräys on tullut voimaan samanaikaisesti talousarviolain muutoksen 1053/2016 kanssa, 1.10.2017 alkaen.

1.2 Valtion keskuskirjanpidon kehittäminen

Keskuskirjanpidon hoito ja valtion tilinpäätöksen laatiminen ovat Valtiokonttorin lakisääteisiä tehtäviä (laki valtion talousarviosta (423/1988), 12 a § sekä laki valtiokonttorista (305/1991), 2 §). Valtiokonttori on hoitanut keskuskirjanpidon omistamallaan erillisellä tietojärjestelmällä. Vuoden 2018 alkupuolella otetaan käyttöön uusi keskuskirjanpitojärjestelmä. Samalla keskuskirjanpidon hoitamisen toimintatapoja ja menetelmiä uudistetaan. Keskuskirjanpidon uusi järjestelmäratkaisu on teknisesti integroitu valtion yhteisen talous- ja henkilöstöhallinnon tietojärjestelmän (Kieku-tietojärjestelmä) yhteyteen. Kes-

kuskirjanpitojärjestelmän tiiviimpi integrointi Kieku-tietojärjestelmään mahdollistaa mm. kirjanpitoyksiköiden tilinpäätöstä varten tehtävien tiettyjen työvaiheiden hyödyntämisen suoraan myös keskuskirjanpidossa.

2 Nykytila ja ehdotetut muutokset

2.1 Menon numero- ja asiatarkastaminen sekä hyväksyminen (38 §)

Nykytila

Asetuksen 38 §:n 1 momentin mukaan ennen kuin virasto tai laitos tekee tilauksen, sopimuksen tai muulla tavoin sitoutuu menon maksamiseen (menopäätös), sen on varmistettava menon laillisuus ja tarkoituksenmukaisuus sekä määrärahan tai arviomäärärahan ylitysluvan ja valtuuden riittävyys. Menopäätösten mukaiset menot eivät saa ylittää tarkoitukseen käytettävissä olevan määrärahan tai arviomäärärahan ylitysluvan taikka valtuuden määrää.

Asetuksen 38 §:n 2 momentin mukaan ennen menon maksamista viraston tai laitoksen on varmistauduttava, että asiakirja, johon meno perustuu, on asiallisesti ja numerollisesti oikea.

Asetuksen 38 §:n 3 momentin mukaan ennen menon maksamista on asetuksen 69 b §:ssä tarkoitetun taloussäännön nojalla tehtävään määrätyn henkilön hyväksyttävä meno. Hyväksyjän on varmistauduttava menoperusteen oikeellisuudesta. Hyväksyminen on päivätävä ja allekirjoitettava. Hyväksymismerkinnästä on käytävä ilmi tilit, joille meno kirjataan. Pykälän 1 momentissa tarkoitettua menopäätöstä voidaan pitää myös menon hyväksymisenä, jos menopäätös on tehty esittelystä ja jos menopäätöksen perusteella maksettavaksi erääntyvien yksittäisten menoerien rahamäärä tai vastikkeellisten menojen määräytymisperuste on yksilöity menopäätöksessä. Menopäätöksestä tulee tällöin käydä ilmi päiväys, allekirjoitus ja tilit, joille meno kirjataan.

Menon käsittelyvaiheita ovat edellä kuvatulla tavalla menoon sitoutuminen (menopäätös), menon asia- ja numerotarkastus sekä menon hyväksyminen. Menoihin sitoutuminen on menoprosessin oikeudellisesti keskeisin vaihe. Menopäätöksen jälkeen menon toteutumisesta voi olla vaikea yksipuolisesti päästä eroon. Tämän vuoksi viraston tai laitoksen on, ennen kuin se tekee tilauksen tai muulla tavalla sitoutuu menoon, varmistettava menon laillisuus ja tarkoituksenmukaisuus sekä määrärahan tai arviomäärärahan ylitysluvan ja valtuuden riittävyys.

Menopäätöstä seuraavat menonkäsittelyvaiheet ovat asia- ja numerotarkastus sekä menon hyväksyminen. Asiatarkastuksessa todetaan, että menoa vastaava tavara tai palvelu on toimitettu ja vastaanotettu määrältään, lajiltaan ja laadultaan oikeana, työ tai virkamatka on asianmukaisesti suoritettu ja että lasku, laskelma tai muu tositteena oleva asiakirja on virastoa sitovan tilauksen, sopimuksen, sitoumuksen tai päätöksen mukainen. Numerotarkastuksessa tarkastetaan, että menotositteen laskutoimitukset ovat oikein, alennukset on otettu asianmukaisesti huomioon ja että tosite täyttää muodollisesti tositteelle asetetut vaatimukset. Lopuksi ennen menon maksamista meno on hyväksyttävä. Hyväksyjän on varmistauduttava menoperusteen oikeellisuudesta. Hyväksyminen on päivätävä ja allekirjoitettava. Hyväksymismerkinnästä on käytävä ilmi tilit, joille meno kirjataan. Talousarvioasetuksen 38 §:n 3 momentin mukaan hyväksymisenä voidaan pitää myös menopäätöstä, jos menopäätös on tehty esittelystä ja jos menopäätöksen perusteella maksettavaksi erääntyvien yksittäisten menoerien rahamäärä tai vastikkeellisten menojen määräytymisperuste on yksilöity menopäätöksessä.

Matkustamisesta aiheutuvien menojen käsittelyssä noudatetaan muiden menojen tapaan talousarvioasetuksen 38 §:n säännöksiä. Lisäksi matkamenojen käsittelyssä noudatetaan valtion virka- ja työehtosopimuksia ja niiden soveltamismääräyksiä (valtion matkustussääntö; VM/2174/00.00.00/2016).

Matkustussäännön 2 §:n mukaan matkakustannuksina pidetään niitä ylimääräisiä menoja, joita asianomaisella on ollut virkamatkan johdosta. Matkustussäännön 5 §:n mukaan virkamatka on tehtävä niin lyhyessä ajassa ja vähin kokonaiskustannuksin kuin se huomioon ottaen virkamatkan ja asianomaisen hoidettavaksi määrättyjen tehtävien tarkoituksenmukaisen ja turvallisen suorittamisen on mahdollista. Määräyskohdan mukaan virkamatkasta ei suoriteta korvausta enempää kuin mitä olisi ollut maksettava, jos matka olisi tehty virastolle edullisimmalla tavalla. Matkustustapaa valittaessa on huomiota kiinnitettävä matkan välittömien kustannusten ohella myös muihin kokonaiskustannuksiin vaikuttaviin seikkoihin. Pykälän soveltamisohjeen mukaan kaikki matkan kestoon, matkustustapaan ja kustannuksiin vaikuttavat tekijät tulisi esittää matkamääräyslomakkeella jo matkamääräystä haettaessa. Matkamääräyksen merkitystä painotetaan myös matkustussäännön 6 §:n soveltamisohjeessa, jonka mukaan oman auton käyttökorvauksesta päätetään pääsääntöisesti matkamääräyksessä. Lisäksi matkustussäännön 7 §:ssä määrätään, että taksin käytöstä aiheutuvat kustannukset voidaan korvata, jos sen käyttö on perusteltua ottaen huomioon 5 §:n edellytykset. Esimerkiksi oman auton ja taksin käyttö sekä ylimääräinen matka-aika sekä niistä aiheutuvat kustannukset edellyttävät aina työnantajan hyväksyntää. Valtion matkustussäännössä määrätään varsin yksityiskohtaisesti matkustamisen kululajikohtaisesta käsittelystä ja hyväksyttävyydestä.

Valtiokonttori on talousarviolain 12 b §:n nojalla määrännyt (VK/18/00.00.01.06.00/2017) 1.10.2017 alkaen palvelukeskuksen vastuulle valtioon palvelussuhteessa olevalle tai muulle henkilölle matkustamisen johdosta virka- tai työehtosopimuksen mukaisesti maksettavan korvauksen hyväksymiseen liittyviä tarkastustoimenpiteitä, joihin ei sisälly työnantajalle kuuluvan harkintavallan käyttöä. Määräyksen mukaan palvelukeskus tarkastaa, että maksettavat päivärahat ja muut korvaukset tai matkasta aiheutuneet menot ovat riittävän yksilöidyn matkamääräyksen, viraston matkustusohjeen tai mahdollisesti valtiolle yhteisesti annettavan matkustusohjeen mukaisia.

Menotositteiden tiliöinnistä valtaosa tehdään edelleen virastoissa ja laitoksissa. Palvelukeskuksen rooli menotositteiden tiliöinnin toteuttamisessa on kuitenkin kasvanut yleisen palvelukeskustoimintamallin kehityksen mukaisesti, kun osa virastoista on sopimusperusteisesti siirtänyt tiettyjä tiliöintitehtäviä palvelukeskuksen vastuulle.

Ehdotettavat muutokset

Asetuksen 38 §:n 2 esitetään muutettavaksi ja pykälän 3 momentin kaksi viimeistä virkettä siirrettäväksi osin muutettuna osaksi pykälän uutta 4 momenttia.

Asetuksen 38 §:n 2 momentissa säädetty numero- ja asiataarkastusvelvollisuus muutettaisiin passiivimuotoon. Valtiokonttori voisi tällöin määrätä talousarviolain 12 b §:n ja 24 c §:n nojalla vähäisten tai teknisluonteisten menojen asia- ja numerotarkastamisen tehtäväksi palvelukeskuksessa. Määräyksen kohteena tulee olla vain menoja, joissa palvelukeskus pystyy varmistautumaan tarkastuksen kohteena olevien seikkojen oikeellisuudesta. Kyseeseen voisivat esimerkiksi tulla pankin palvelumaksut tai kurssierot sekä matkalaskujen asia- ja numerotarkastaminen riittävästi yksilöityyn matkamääräykseen vertailtuna, jolloin palvelukeskus ei käyttäisi työnantajan harkintavaltaa talousarviolain 12 b

§:ssä tarkoitetulla tavalla. Lisäksi momentin ehdotettu sanamuoto vastaisi enemmän taloushallinnossa yleisesti käytettävää käsitteistöä ("lasku ...on tarkastettava").

Asetuksen 38 §:n 3 momentin kaksi viimeistä virkettä siirrettäisiin osin muutettuna osaksi pykälän uutta 4 momenttia. Pykälän 3 momenttiin jäisi menon tavanomaista (perinteistä) jälkikäteishyväksyntää koskeva sääntely.

Asetuksen 38 §:n 4 momenttiin koottaisiin niin sanottua menon etukäteishyväksyntää koskeva sääntely. Pykälän 4 momenttiin siirrettäisiin siten pykälän nykyiseen 3 momenttiin sisältyvä säännös, jonka mukaan pykälän 1 momentissa tarkoitettua menopäätöstä voidaan pitää menon hyväksymisenä, jos menopäätös on tehty esittelystä ja jos menopäätöksen perusteella maksettavaksi erääntyvien yksittäisten menoerien rahamäärä tai vastikkeellisten menojen määräytymisperuste on yksilöity menopäätöksessä.

Menojen etukäteishyväksynnän soveltamisalaa ehdotetaan lisäksi laajennettavaksi matkakustannusten korvaamiseen. Matkamääräystä, joka sisältää valtion matkustussäännön mukaisen riittävän yksityiskohtaisen matkasuunnitelman, voidaan pitää asetuksen 38 §:n 1 momentin mukaisena menopäätöksenä. Asetuksen 38 §:n 4 momenttiin lisättäisiin säännös, jonka mukaan pykälän 1 momentin mukaisena menon hyväksymisenä voitaisiin pitää myös tilannetta, jossa työnantaja on antanut etukäteen kirjallisesti matkamääräyksen, johon on yksilöity erikseen matkustamisesta, majoittumisesta sekä muiden matkasta aiheutuvien virka- tai työehtosopimukseen perustuvien menojen määrä eivätkä toteutuneet menot ylittäisi näitä.

Uudessa matkalaskujen ennakko hyväksyntään perustuvassa toimintamallissa virkamies laatisi matkustussäännön vaatimusten mukaisen riittävän yksityiskohtaisen ja kululajikohtaisen erittelyn sisältävän matkasuunnitelman. Hyväksytty matkasuunnitelma toimisi samalla myös matkamääräyksenä. Matkasuunnitelmaa hyväksyessään työnantajan edustaja käyttäisi työnantajalle kuuluvaa harkintavaltaansa sekä matkan sisällön että sen aiheuttamien kustannusten osalta. Mikäli matka toteutuisi matkamääräyksen mukaisesti eivätkä matkalaskun kululajeittain eriteltyt menot ylittäisi matkamääräyksessä eriteltyjä ja hyväksyttyjä kululajikohtaisia menoja, matkalasku voisi mennä palvelukeskuksen tekemän asia- ja numerotarkastuksen jälkeen suoraan maksuun ilman erillistä jälkikäteen suoritettavaa hyväksymiskiertoa virastossa. Mikäli matka ei toteutuisi sisällöllisesti matkamääräyksen mukaisesti tai mikäli kululajikohtaiset menot ylittäisivät matkamääräyksessä eriteltyjen ja hyväksyttyjen menojen määrän, matkalasku tulisi lähettää palvelukeskuksesta virastoon tai laitokseen erikseen hyväksyttäväksi (menon perinteinen jälkikäteishyväksyntä). Menon jälkikäteisen hyväksymisen yhteydessä ratkaistaisiin, ovatko ylittyneet kustannukset matkustussäännön mukaisesti korvattavia menoja.

Valtion matkalaskuista merkittävä osa on sellaisia, joiden kustannukset ovat etukäteen varsin tarkasti ennakoitavissa. Ehdotettava säännös soveltuisi erityisesti näihin tilanteisiin.

Asetuksen 38 §:n 4 momentin viimeisen virkkeen mukaan etukäteishyväksynnän soveltamisen edellytyksenä olisi, että menopäätöksestä käy ilmi kirjanpidon tilit, ellei tämä ole muutoin selvää, ja että menon osoittava asiakirja voidaan yhdistää menopäätökseen vaikeuksista. Kirjanpidon tileillä tarkoitettaisiin sekä liikekirjanpidon että talousarviokirjanpidon tilejä. Muutos mahdollistaisi taloushallintoprosessin kehittämisen niin, että Valtiokonttori voisi määrätä talousarviolain 12 b §:n ja 24 c §:n nojalla tiliöintejä tehtäväksi palvelukeskuksessa esimerkiksi kirjanpitoyksikön laatiman tiliöintiohjeen perusteella.

Pykälän 4 momentin loppuun on esitetty lisäys, että menon osoittama asiakirja voidaan yhdistää menopäätökseen vaikeuksista. Tämä tarkoittaisi, että saatua laskua voitaisiin vaikeuksista verrata joko manuaalisesti tai automaattisesti aikaisemmin tehtyyn menopäätökseen sekä tarkastaa mm. sisällön, määrien, hintatietojen ja määrätymisperusteiden oikeellisuus. Tämä edellyttäisi, että riittävän yksityiskohtaiset menopäätöstiedot tai sopimukset tai sopimustiedot ovat käytettävissä asia- ja numerotarkastuksessa. Käytännössä tämä toteutettaisiin mahdollisimman pitkälle automatisoidusti tilaustenhallinta- ja matkahallintajärjestelmien avulla. Lisäys olisi asia- ja numerotarkastuksen sekä sisäisen valvonnan ja kontrollien kannalta oleellinen, kun pykälän 4 momentin mukaisten etukäteen hyväksytyjen menojen määrä lisääntyisi.

2.2 Täsmäytyslaskelma (42 e §)

Nykytila

Asetuksen 42 e §:n mukaan talousarviokirjanpidon täydellisyyden ja luotettavuuden varmistamiseksi liikekirjanpidon ja talousarviokirjanpidon välillä on laadittava kuukausittain ja tilinpäätöksen yhteydessä täsmäytyslaskelma. Täsmäytyslaskelmilla osoitetaan talousarviokirjanpidon luotettavuus. Täsmäytyslaskelma säilytetään kirjanpitoyksikössä sitä vastaavan tili-ilmoituksen kanssa.

Ehdotettavat muutokset

Asetuksen 42 e §:stä poistettaisiin vaatimus täsmäytyslaskelman säilyttämisestä kirjanpitoyksikössä sitä vastaavan tili-ilmoituksen kanssa. Sen sijaan edellytettäisiin, että täsmäytyslaskelma säilytettäisiin osana kirjanpitoyksikön kirjanpitoaineistoa. Muutos on tarpeen, koska erikseen laadittavasta tili-ilmoituksesta luovuttaisiin. Täsmäytyslaskelma laadittaisiin suoraan kirjanpitoaineistoon kuuluvista tilitiedoista ja täsmäytyslaskelma säilytettäisiin osana kirjanpitoaineistoa, jonka perusteella se on laadittu.

Täsmäytyslaskelman ja kirjanpitoyksikön muun kirjanpitoaineiston säilyttämiseen sovellettaisiin Valtiokonttorin 18.9.2014 antamaa määräystä kirjanpitoaineiston säilytysajoista (Dnro VK/329/00.01/2014) sekä Arkistolaitoksen 3.8.2010 antamaa ohjetta Valtionhallinnon asiakirjojen seulonta ja hävittäminen.

2.3 Keskuskirjanpidon kirjanpitoaineistoon kuuluvat tiedot (53 §:n 4 momentti)

Nykytila

Asetuksen 53 §:n 4 momentin mukaan valtion keskuskirjanpidon kirjanpitoaineistoon kuuluvat muun muassa asetuksen 54 §:ssä tarkoitetut kirjanpitoyksikön Valtiokonttorille keskuskirjanpitoa varten toimittamat tili-ilmoitukset ja täsmäytyslaskelmat.

Ehdotettavat muutokset

Asetuksen 53 §:n 4 momenttia muutettaisiin niin, että keskuskirjanpitoaineistoon kuuluvat tili-ilmoitukset korvattaisiin jatkossa kirjanpitoyksiköjen tilitiedoilla. Erilliset tili-ilmoitukset ovat laadittu tilitiedoista ja jäisivät tarpeettomiksi, kun tilitiedot otettaisiin osaksi kirjanpitoaineistoa. Lisäksi säännökseen tehtäisiin tekninen tarkistus.

2.4 Keskuskirjanpitoon toimitettavat tiedot (54 §)

Nykytila

Asetuksen 54 §:n mukaan kirjanpitoyksikön ja Valtiokonttorin erikseen määräämien talousarvion ulkopuolella olevien valtion rahastojen tilitiedot ja niihin perustuva tili-ilmoitus sekä 42 e §:ssä tarkoitettu täsmäytyslaskelma on toimitettava Valtiokonttorille keskuskirjanpitoa varten kultakin kalenterikuukaudelta Valtiokonttorin määräämässä muodossa ja ajankohtana. Tili-ilmoitus on asianmukaisesti allekirjoitettava. Tili-ilmoitukseen on liitettävä Valtiokonttorin määräämät muut keskuskirjanpidon hoitoa varten tarvittavat tiedot

Valtiokonttori on antanut määräyksen Tietojen toimittaminen keskuskirjanpitoon (VK/961/00.00.00.01/2017). Määräyksessä määritellään myös asetuksen 54 §:ssä mainitut muut keskuskirjanpidon hoitoa varten tarvittavat tiedot (mm. talousarvion tilijaottelumuutokset, arviomäärärahojen ylitysluvat, erikseen mainitut kirjanpitoyksiköiden tilinpäätöksen liitteet) sekä määräajat toimitettaville tiedoille.

Ehdotettavat muutokset

Asetuksen 54 §:ää muutettaisiin niin, että toimitettavista tiedoista poistettaisiin tili-ilmoitus. Erilliset kirjanpitoyksikön tili-ilmoitukset ovat laadittu kirjanpitoyksikön tilitiedoista ja ovat nykyään tarpeettomia, koska tilitiedot toimitetaan osaksi kirjanpitoaineistoa.

Pykälän rakennetta ehdotetaan muutettavaksi niin, että kaikki Valtiokonttorille keskuskirjanpidon hoitoa varten toimitettavat tiedot lueteltaisiin pykälän ensimmäisessä virkkeessä.

Lisäksi pykälän ensimmäisestä lauseesta poistettaisiin talousarvion ulkopuolisia valtion rahastoja koskeva Valtiokonttorin määräysvaltuutus. Uudistetussa muodossaan kaikki talousarvion ulkopuoliset valtion rahastot, ilman Valtiokonttorin erillistä määräystä, toimitaisivat tarvittavat tiedot Valtiokonttorille.

Muutetun 54 §:n mukaan keskuskirjanpitoa varten lähetettävät tiedot olisivat jatkossakin asianmukaisesti allekirjoitettava. Allekirjoittaminen voisi tapahtua myös koneelliselle tietovälineelle tai tietojärjestelmään tehtävällä merkinnällä, josta kävisi ilmi toimenpiteen tekijä ja ajankohta.

2.5 Käyttöomaisuuskirjanpito (59 §)

Nykytila

Asetuksen 59 §:n mukaan viraston ja laitoksen on pidettävä hallinnassaan olevasta kansallisuusomaisuudesta ja käyttöomaisuudesta käyttöomaisuuskirjanpitoa. Ennen 1.10.2017 voimaan tullutta talousarviolain muutosta käytäntönä oli, että kirjanpitoyksiköt sopivat palvelukeskuksen kanssa palvelukeskuksessa hoidettavista käyttöomaisuuskirjanpidon tehtävistä. Tällaisia tehtäviä olivat muun muassa käyttöomaisuuden romutusten, aktivointien ja hallinnan siirtojen kirjaaminen viraston tekemien päätösten perusteella.

Ehdotettavat muutokset

Asetuksen 59 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksessä ei jatkossa määriteltäisi, mikä taho käyttöomaisuuskirjanpitoa pitää. Tämä mahdollistaisi käyttöomaisuuskirjanpidon tehtävien keskittämisen palvelukeskukselle Valtiokonttorin talousarviolain 12 b §:n nojalla antaman vastuunjakomääräyksen perusteella.

3 Muutosten vaikutukset

Ehdotetuilla muutoksilla ei ole merkittäviä välittömiä taloudellisia tai hallinnollisia vaikutuksia. Keskipitkällä aikataululla muutokset mahdollistavat taloushallinnon tietojärjestelmien tehokkaamman hyödyntämisen ja tuottavuuden lisäämisen.

4 Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmistelu valtiovarainministeriössä virkatyönä.

Asetusluonnoksesta ja luonnoksesta perustelumuistioksi pyydettiin lausunnot...

5 Voimaantulo

Muutosten ehdotetaan tulevan voimaan 1.3.2018.